

Tillægsbetænkning

over forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

(Afgivet af udvalget den 7. juni 1961).

Udvalget har efter lovforslagets 2. behandling holdt 3 møder.

Hele *udvalget* indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af statsministeren.

Ved den foreslåede ændrede affattelse af § 22 fastslås det, at såfremt det pågældende fredningsnævn nægter tilladelse, er ejeren berettiget til erstatning, der udredes efter lovens almindelige regler. Udvalget er enig i, at erstatningen — i overensstemmelse med anerkendte ekspropriationssynspunkter — ikke kan gå ud over den nedgang i ejendommens almindelige handelsværdi, som afslaget medfører. Det forhold, at en erhverver af en landbrugsejendom, f. eks. gennem en række udstykninger, såfremt forbuddet ikke var gældende, kunne opnå en særlig fortjeneste, skal ikke erstattes, hvis denne indtjeningsmulighed endnu ikke har manifesteret sig i den nævnte almindelige handelsværdi.

Ved ændringen til den foreslåede nye § 25, stk. 4, 1. punktum, nedsættes friholdelseszonen omkring de nævnte søer og offentlige vandløb fra 300 m til 150 m, og vandløbenes bundbredde fastsættes til 4 m i stedet for 5 m, medens de i lov nr. 95 af 29. marts 1957 § 3, stk. 2, litra d, omhandlede landeveje af 3. klasse fritages for det i denne bestemmelse indeholdte byggeforbud.

Udvalget er med statsministeren enig i, at den i forslaget nævnte bestemmelse om

byggezoner ved visse veje ikke medfører ændringer i den ved § 46, jfr. §§ 40-41, i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje hjemlede mulighed for ydelse af erstatning for pålæg af visse byggelinjer.

Ændringsforslag.

Af *udvalget*, tiltrådt af *statsministeren*:

Til lovforslagets tekst.

1) Den under nr. 16 foreslåede nye affattelse af § 22 ændres til:

„§ 22. Uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller byplan (dispositionsplan) må der ikke uden fredningsnævnets tilladelse opføres bygninger bortset fra sådanne, der alene tjener landbrugs-, skovbrugs-, fiskerierhvervet eller andet på stedet naturligt erhverv samt lokal helårsbeboelse. Nævnets afgørelse skal træffes inden 6 måneder fra begæringens modtagelse i nævnet.

Stk. 2. Såfremt tilladelse i henhold til stk. 1, jfr. § 19, nægtes og ejendommen derved falder i værdi, er ejeren berettiget til erstatning for den ved afslaget forvoldte

værdinedgang. Fredningsnævnet fastsætter så vidt muligt med ejerens tilslutning erstatningen ved kendelse. Om kendelsens indbringelse for overfredningsnævnet gælder lovens almindelige regler. Erstatningen udredes som i § 17 anført.“

2) I den under nr. 20 foreslåede nye § 25, stk. 4, affattes 1. punktum således:

„Inden for en afstand af 150 m fra indsøer med en vandflade på mindst 3 ha og

fra offentlige vandløb med en bundbredde på mindst 4 m og inden for en afstand af 100 m fra de i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje under § 3, stk. 2 a)-c), nævnte hovedlandeveje og landeveje må der ligeledes kun bygges med fredningsnævnets tilladelse, jfr. næstsidste stykke, medmindre en væsentlig bebyggelse inden for disse afstande allerede er begyndt inden den 1. marts 1961.“

Jens Chr. Christensen.

Chr. Christiansen.

Ove Hansen.

Frode Jakobsen.

Kai Jensen.

Lund Jensen.

Axel Kristensen.

Helge Larsen,
næstformand.

Waldemar Laursen.

Mørk.

Carl Petersen,
formand.

Thestrup.

Knud Thomsen.

Ib Thyregod.

H. C. Toft.

Vivike.

Østergaard var fraværende ved tillægsbetænkningens afgivelse.